

Decàleg #G.

Un poble autoorganitzat com a país és indestructible

Com a ciutadania activa, en el marc de la democràcia formal, hem delegat als partits polítics la responsabilitat d'autoorganitzar-nos per tenir cura de la nostra vida col·lectiva, per vetllar pel bé comú des de la diversitat de posicions i de procedències.

Què fer, quan la necessitat o la voluntat d'elaborar una estratègia o de preparar una acció no violenta ens porten a **organitzar-nos en assemblees de proximitat** i ens adonem que **no sempre funcionen** com espai adequat per **assegurar la participació de qualitat de tothom** que vol prendre-hi part?

I, què fer, si ens adonem que ens costa molt **articular les assemblees de territoris més amplis**?
Com compaginar una bona participació de base amb una eficaç acció conjunta?

Compartim algunes pistes sorgides de diferents experiències i propostes, que cadascú pot estudiar i aplicar o adaptar a la seva pràctica:

1. Si volem compaginar una bona participació de base amb una eficaç acció conjunta cal revisar autocríticament les fortaleses i debilitats de les nostres formes habituals de funcionar. És molt probable que descobrim inèrcies, hàbits, que repetim perquè sempre ho hem fet així.. i que potser ens calgui cercar pistes sobre com millorar-los o substituir-los.

2. L'arbre de les assemblees. Les branques ho són perquè alhora són arbre. No hi ha poble sense pobles. No hi ha assemblea de país sense assemblees de pobles. Com articular la força de les assemblees locals per obtenir la força de l'assemblea de país?

3. En tota organització tenim dues forces: la força ascendent d'orientació del procés, la participació de molta gent que expressa els seus valors i objectius... i la **força descendent que permet a tota la gent una acció conjunta** que li permet tenir molt impacte.

4. En cada assemblea, si es dota d'una organització permanent amb comissions, aquests grups petits aporten els seus acords al conjunt gràcies a la trobada d'enllaços de cada comissió. **L'equip coordinador dels enllaços pot construir una visió compartida i pot proposar una acció conjunta a dur a terme** per tota l'organització, en la que cada comissió fa la seva feina.

5. Podem articular, des de la base, un arbre d'assemblees. Aquest mateix funcionament serveix per a qualsevol agrupació d'assemblees (de barri, de vila, de ciutat, de comarca, de país...). Així **articulem l'organització horitzontal** – que dóna la força de la legitimitat i de l'acció distribuïda- amb **l'organització vertical** – que dóna la força de la visió conjunta i de l'efectivitat de l'acció global.

6. Per construir el país millor i el món millor que volem ens cal veure com poder participar més sovint i millor en les decisions públiques, tot practicant una nova **democràcia participativa ciutadana**, complementària a l'actual **democràcia parlamentària de partits**; massa coixa i insuficient per resoldre els grans reptes de la nostra societat i les greus crisis social, econòmica, humanitària i ecològica que els sistemes actuals estan causant.

7. Construïm ja ara una democràcia plena. La suma d'aquests dos vessants de la democràcia pot constituir una **vera democràcia plena**, amb un creixent **exercici permanent de la sobirania**, política i quotidiana, que no rau en ningú més que en el poble, si l'exerceix perquè està organitzat. Una **democràcia plena** on les persones decidim més sovint a través de **referèndums vinculants i processos deliberatius veïnals**, practicada ja ara i recollida en l'articulat de la nova constitució. *Decidim ara, decidim sempre!*

8. Podem teixir parlaments ciutadans – assemblees comunals, veïnals o sectorials - **que vagin generant un parlament ciutadà de país**, complementari al dels partits, que actuï com a contrapès i control de les institucions polítiques oficials, que apoderi la ciutadania per anar transformant ja ara l'actual model polític, social i econòmic, amb l'exercici de sobirania quotidiana i amb propostes legislatives populars.

9. Podem des d'aquest teixit ciutadà tenir més força per expressar i canalitzar les necessitats de la ciutadania, per promoure la legitimació i el reconeixement mutu entre moviments socials i ciutadania activa i per fomentar la confluència i la cooperació de persones i col·lectius.

10. Un país autoorganitzat, de forma transparent i eficient, plural en els continguts però amb alguns procediments de funcionament compartits, és imparable, tant pel que fa a articular processos de deliberació i consulta sobre temes clau de país, com per a l'exercici coordinat de sobirania quotidiana, com per exercir un control efectiu de custòdia i defensa del territori, de la seva gent, de la terra i dels béns.

ⁱ Recollim aportacions de [Catalunya democràcia plena](#), del [Parlament ciutadà](#), de [La participació deliberativa](#), de la [Sociocràcia](#), de la [Comunicació noviolenta](#) i de Lluís Ma Xirinacs amb l'["Arbre de les assemblees"](#),